

## ارتباط بین میزان اضطراب، افسردگی و وسواس فکری عملی با پیشرفت تحصیلی دانش آموزان حاشیه شهر مشهد

ابوالفضل محدث اردبیلی<sup>۱</sup>، سکینه سلطانی کوهبنانی<sup>۲</sup>، فاطمه روشن چراغ<sup>۳</sup>، مهرنوش خادمی<sup>۴</sup>،

الهام نجارزاده طرقله<sup>۵</sup>

<sup>۱</sup> دانشجوی کارشناسی ارشد روانشناسی عمومی مؤسسه آموزش عالی حکمت رضوی (نویسنده مسؤول)

<sup>۲</sup> استادیار گروه روانشناسی و علوم تربیتی دانشگاه فردوسی مشهد

<sup>۳</sup> دانشجوی کارشناسی ارشد روانشناسی عمومی مؤسسه آموزش عالی حکمت رضوی

<sup>۴</sup> دانشجوی کارشناسی ارشد روانشناسی عمومی مؤسسه آموزش عالی حکمت رضوی

<sup>۵</sup> دانشجوی کارشناسی ارشد روانشناسی عمومی مؤسسه آموزش عالی حکمت رضوی

### چکیده

در سال‌های اخیر توجه به بهداشت روانی و سلامت روانی جامعه برای متخصصان تعلیم و تربیت اهمیت ویژه‌ای یافته است و دانش‌آموزان که پایه‌گذار آینده جوام بشری هستند از این حیث مورد توجه بیشتری قرار دارند. متأسفانه شیوع اختلالات رفتاری از جمله اختلالات طیف اضطرابی و طیف افسردگی در سال‌های اخیر گسترش بسیاری یافته است که از جمله عوامل مهم دخیل در آن می‌توان به سبک زندگی، شیوه‌های فرزند پروری و عوامل محیطی و اجتماعی اشاره کرد. پژوهش حاضر به بررسی ارتباط بین میزان اضطراب، افسردگی و وسواس فکری عملی با پیشرفت تحصیلی در بافت حاشیه شهر مشهد می‌پردازد. نمونه مورد استفاده در این تحقیق ۱۷۰ نفر می‌باشد که با استفاده از روش زمینه یابی مقطعی فراهم آمده است. بعد از جمع‌آوری داده‌ها تجزیه و تحلیل آنها با استفاده از آزمون رگرسیون و آزمون t به عمل آمد که نتایج به دست آمده حاکی از این است که پژوهش فوق ۰/۰۹ از واریانس موجود را تبیین می‌کند، همچنین بین میزان اضطراب با پیشرفت تحصیلی ارتباط معناداری وجود دارد ولی افسردگی و وسواس فکری عملی با پیشرفت تحصیلی ارتباط معناداری ندارند.

**واژه‌های کلیدی:** اختلالات رفتاری، اضطراب، افسردگی، وسواس فکری عملی، پیشرفت تحصیلی.

مطالعات روانشناسی و علوم تربیتی

دوره ۴، شماره ۱، بهار ۱۳۹۷، صفحات ۹۲-۸۷